

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Sdružení obcí mikroregionu Vsetínsko**, Svárov 1080, Vsetín, zastoupeného advokátem Mgr. Ing. Petrem Konečným, Na Střelnici 1212/39, Olomouc, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí ze dne 20. 2. 2019, čj. 6177/19/5000-10480-712342, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2020, čj. 30 Af 27/2019-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci (nyní stěžovateli) byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, kterého se dopustil při přípravě projektu *Čistá řeka Bečva II*. Proti odvodu se stěžovatel bránil u správních soudů, neuspěl ovšem ani se žalobou, ani s kasační stížností.

[2] Dále bylo stěžovateli vyměřeno i penále, protože se ocitl v prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Proti vyměření penále se neúspěšně odvolal a poté podal žalobu. Tu Krajský soud v Brně zamítl, protože stěžovatel spatřoval nezákonnost penále jen v tom, že nezákonně byl vyměřen samotný odvod. Takové námitky však nemohou uspět, pokud zákonnost odvodu u soudu obstála.

[3] Nyní stěžovatel podává kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu. Zdůrazňuje, že jak žalobu proti penále, tak kasační stížnost podal jen z procesní opatrnosti. Pokud by totiž ve věci samotného odvodu uspěl, odpadl by základní předpoklad pro vyměření penále, a stěžovatel by tak mohl žádat o obnovu řízení. Krajskému soudu

stěžovatel vytkl, že nerozhodl o jeho návrhu přerušit řízení o žalobě proti penále do doby, než rozhodne o žalobě proti samotnému odvodu.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Procesní opatrnost, kterou stěžovatel označil jako důvod pro podání kasační stížnosti, nemůže být kasačním důvodem. Tato pohnutka, kvůli které se kasační řízení vede, totiž neukazuje na žádnou hmotněprávní či procesní nesprávnost v rozsudku krajského soudu, která by mohla spadat do některého z možných kasačních důvodů podle § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

[6] K tomu NSS dodává, že kasační stížnost v této věci (penále) byla podána jen pár týdnů poté, co stěžovatel podal kasační stížnost proti rozsudku ve věci odvodu. Při podání nynější kasační stížnosti tak stěžovatel nemohl vědět, zda třeba ve věci odvodu neuspěje alespoň u NSS. Ve věci odvodu však NSS jeho kasační stížnost zamítl už před delším časem (rozsudkem ze dne 25. 5. 2021, čj. 4 Afs 336/2020-48).

[7] I kdyby stěžovatel uspěl u soudů ve věci odvodu, neznamenalo by to automaticky, že musí padnout i rozhodnutí o penále. To by záleželo na tom, z jakého důvodu by bylo zrušeno rozhodnutí ve věci odvodu. Jak však správně podotkl žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti, pokud by úspěch u soudu ve věci odvodu vedl nakonec k tomu, že by odvod nebyl uložen vůbec nebo jen v nižší částce, muselo by být řízení o penále obnoveno z moci úřední – bez ohledu na to, zda se účastník bránil u soudů i proti samotnému penále.

[8] Jediný přípustný kasační důvod, který by se dal zařadit k vadám řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], tak spočívá snad v tvrzení, že krajský soud nepřerušil řízení ve věci penále do doby vydání rozsudku ve věci odvodu. Takový postup však není nijak závadný. Přerušování řízení je ve věci, jako je tato, možností, nikoli povinností soudu [§ 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s.]. Krom toho přerušování řízení není cílem samo o sobě. V případech, kdy by rozhodnutí soudu mohlo být ovlivněno výsledkem jiného řízení, je důležité, aby soud nerozhodl předčasně, a nepřipravil se tak o možnost reagovat na nový procesní vývoj. Vyčkávat na rozhodnutí v souvisící věci však soud může i neformálně, bez rozhodnutí o přerušování řízení. Tak to udělal i zde – logicky, protože jak o odvodu, tak o penále rozhodoval stejný senát. Ten zamítl žalobu proti rozhodnutí o odvodu dne 24. 9. 2020 – a teprve dne 26. 10. 2020 pak zamítl žalobu proti rozhodnutí o penále.

[9] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2022

pokračování

10 Afs 389/2020 - 27

Ondřej Mrákota
předseda senátu